

MRF 2021.345

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 21. december 2021, j.nr. 18/07731

Tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19 til nedgravning af en gylleledning 2 km fra Natura 2000-område ophævet og hjemvist, da der ikke var foretaget en vurdering efter habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 1 og 2, inden tilladelsen blev meddelt. Vilkår om tæthedsprøvning er inden for de hensyn, som varetages med miljøbeskyttelseslovens § 19.

V ansøgte i april 2017 om tilladelse til nedgravning af en gylleledning på ca. 1.075 meter, der skulle pumpe gylle fra en fortank ved en svine-stald til fortanken i en gyllebeholder på en plantevlsbedrift. Den ansøgte ledning var en trykrørsledning og havde en diameter på 160 mm. Gylleledningen skulle etableres i et område med særlige drikkevandsinteresser inden for indvindingsoplandet til Hjelmsø Vandværk, og det nærmeste nitratfølsomme område lå 500 meter øst for gylleledningen. Nærmeste Natura 2000-område nr. 163, Suså, Tystrup-Bavelse Sø, Slagmosen, Holmegårds Mose og Porsmosen, lå ca. 2 km sydøst for gylleledningen. Næstved Kommune meddelte i maj 2018 tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19 på vilkår om, at der efter etablering af ledningen skulle foretages en tæthedsprøvning, og at der derefter skulle foretages en ny tæthedsprøvning mindst hvert 10 år. Afgørelsen blev påklaget af V, der bl.a. anførte, at vilkåret om tæthedsprøvning skulle ophæves, da der ikke var nogen risiko for miljøskade, og da kommunen ikke havde anført saglige argumenter for at stille skærpede vilkår i forhold til et lempet kontrolniveau som anført i Dansk Standard 430. Det blev under klagesagen oplyst, at kommunen ikke havde foretaget en vurdering af projektets påvirkning af Natura 2000-området, men at kommunen efterfølgende havde udarbejdet den manglende vurde-

ring. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) bemærkede indledningsvis, at standarden 430 er vejledende i forhold til nedlægning af ledninger med transport af gylle, og der derfor ikke er tale om en retsakt, der er bindende for myndighederne i deres vurderinger og afvejninger. Nævnet fandt, at vilkåret om tæthedsprøvning lå inden for de hensyn, som kunne varetages med miljøbeskyttelseslovens § 19 til forebyggelse af forurening af jord og grundvand. Nævnet fandt ikke grundlag for til at tilsidesætte kommunens vurdering af, at det var nødvendigt og proportionalt at stille vilkår om tæthedsprøvninger ved ibrugtagning og herefter mindst hvert 10. år, da kommunen havde foretaget en konkret vurdering af risikoen for forurening og inddraget denne vurdering i afvejningen af hensynet til omgivelserne over for omkostningerne ved tæthedsprøvninger. Afgørelsen var imidlertid truffet med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 2, som er omfattet af habitatbekendtgørelsens § 6. Da kommunen ikke havde foretaget den forudgående vurdering, der kræves efter habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 1, inden afgørelsen blev truffet, var afgørelsen ikke var i overensstemmelse med reglerne i habitatbekendtgørelsen og led derfor af en væsentlig retlig mangel. Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophævede på denne baggrund afgørelsen og hjemviste sagen til fornyet behandling.

Kommentar: Afgørelsen må tages som udtryk for, at når en afgørelse er truffet uden habitatvurdering efter habitatbekendtgørelsens § 6, kan fejlen ikke rettes under ankesagen, men betyder, at afgørelsen er ugyldig, så der må meddeles en ny tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, når vurderingen er sket. Se også **MRF 2021.312 Mfk** med kommentar og yderligere henvisninger. Selv om kommunen foretager en habitatvurdering, mens ankesagen verserer, blev dette ikke anset for nye faktiske oplysninger, som kan inddrages. Dette er velbegrundet, da habitatvurdering ikke alene er en oplysning om projektets påvirkning, men tillige udtryk for en bindende fremgangsmåde, der i øvrigt i sig selv udløser en offentlig høring efter Århus-konventionens art. 6, jf. EU-Domstolens dom i sag C-243/15, LZ II. Det kan dog noteres, at Miljø- og Fødevarerklagenævnet anlagde en anden forståelse i afgørelsen om VVM-tilladelse til byggeri på Amager Fælled (**MRF 2021.343 Mfk**).

Ophævelse og hjemvisning i sag om gylleledning i Næstved Kommune

18/07731

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 2, jf. § 91.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver Næstved Kommunes afgørelse af 4. maj 2018 om tilladelse til etablering og drift af trykrørledning til pumpning af gylle fra fortank ved svinestalden på [A1] [(F1)] til fortanken i gyllebeholder på [A2] [(F2)], 4160 Herlufmagle, med virkning fra ét år fra nævnets afgørelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling i førsteinstansen.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. miljøbeskyttelseslovens § 101, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 28. maj 2018 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af virksomhedens ejer, der er repræsenteret ved konsulent.

Klager har navnlig anført, at

- vilkår 5 om tæthedsprøvning skal ophæves, da der ikke er nogen risiko for miljøskade,
- Næstved Kommune ikke har anført saglige argumenter for, at en nedgravet plastledning til bortledning af gylle, skal have skærpede vilkår i forhold til et lempet kontrolniveau, som anført i Dansk Standard 430,[4] og
- kommunen ikke har anført saglige argumenter for, at en nedgravet plastledning til bortledning af gylle, skal have skærpede vilkår i forhold til en plastledning til bortledning af sanitært spildevand.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.4.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ansøgningen

Virksomheden har den 21. april 2017 ansøgt om tilladelse til nedgravning af en gylleledning på ca. 1.075 m, der skal pumpe gylle fra fortanken ved svinestalden på en ejendom, til fortanken i en gyllebeholder på en planteavlsbedrift. Det fremgår af ansøgningen, at den ansøgte rørledning er en trykrørledning med en diameter på 160 mm, og at følgende forudsætninger overholdes:

- Gylleledningen placeres mindst 1 m under vej og mindst 0,3 m fra vandledninger ved krydsning og mindst 0,5 m ved parallelføring.
- Gylleledningen nedgraves i en dybde på mindst 1 m.
- Gylleledningen etableres i overensstemmelse med Landbrugets Byggeblad om rør og pumpeledninger.[5]

Det fremgår desuden af ansøgningen, at gylleledningen skal krydse [A1 og A2] to gange, og at ca. 50 m af gylleledningen skal krydse en naboejendom.

Virksomheden har den 19. februar 2018 oplyst til kommunen, at det ikke er muligt at tømme gylleledningen hver gang der pumpes gylle.

2.2 Området

Gylleledningen vil blive etableret i et område med særlige drikkevandsinteresser (OSD) inden for indvindingsoplandet til Hjelmsø Vandværk. Området er ikke registreret nitratfølsomt idet der bl.a. er et lerlag på 20 m over kalken. Det nærmeste nitratfølsomme område er 500 m øst for gylleledningen.

Der er registreret to private vandboringer i området. Den ene er lokaliseret ca. 100 m nord for rørføringen. Grundvandets strømningsretning i kalken er sydvestlig.

Nærmeste Natura 2000-område er Natura 2000-område nr. 163 Suså, Tystrup-Bavelse Sø, Slagmosen, Holmegårds Mose og Porsmosen. Området omfatter habitatområde H145, H146 og H194 og fuglebeskyttelsesområde F91 og F93. Natura 2000-området ligger ca. 2 km sydøst for gylleledningen.

Ca. 1,1 km syd for gylleledningen ligger Torpe Kanal, der ligger uden for Natura 2000-området, men er en del af Suså-systemet.

2.3 Den påklagede afgørelse

Næstved Kommune har på baggrund af ansøgningen af 21. april 2017 meddelt tilladelse til den ansøgte gylleledning den 4. maj 2018.

Tilladelsen er meddelt efter miljøbeskyttelseslovens § 19.

Næstved Kommune har i den påklagede afgørelse stillet vilkår om, at der skal foretages tæthedsprøvning af gylleledningen:

”5. Efter etablering af ledningen skal der for ejers regning foretages en akkrediteret tæthedsprøvning og herefter skal der mindst hvert 10 år foretages en ny tæthedsprøvning. Prøverapporten skal fremsendes til Næstved Kommune inden ledningen tages i brug og herefter umiddelbart efter endt tæthedsprøvning.”

Det fremgår af den påklagede afgørelse, at der muligvis er et dræn, der ligger parallelt med dele af [A1 og A2], og at gylleledningen nogle steder vil ligge tæt på dette dræn, og også kommer til at krydse drænet.

Det fremgår desuden af den påklagede afgørelse, at Næstved Kommune har vurderet, at der skal foretages en akkrediteret trykprøvning inden ibrugtagning og herefter regelmæssig kontrol af, at gylleledningen til stadighed er tæt. Dette er begrundet i gylleledningens længde, placering i OSD, indvindingsopland samt muligvis i nærheden af dræn og risikoen for, at et af rørene over tid vil sætte sig pga. påvirkninger fra trafikken over gylleledningen, Kommunen har i den forbindelse vurderet, at tæthedsprøvning hvert 10. år er et acceptabelt interval i overensstemmelse med den 10 års beholderkontrol, som foretages på gyllebeholdere. Det fremgår, at kommunen i sin vurdering har inddraget, at prisen på en tæthedsprøvning er omkring 3500 kr. for opstartsgebyr og derefter ca. 350 kr. pr. time, og at det tager omkring 2 timer at udføre tæthedsafprøvningen. Kommunen har vurderet, at udgiften er proportional, og kommunen har i denne forbindelse henvist til, at der alternativt ville være en løbende udgift ved flytning af gylle med gyllevogn.

Der fremgår ikke i den påklagede afgørelse en vurdering af påvirkning af Natura 2000 områder fra projektet i forbindelse med andre planer og projekter.

2.4 Klagens indhold

Klager har anmodet om, at Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver tilladelsens vilkår 5, hvorefter der skal foretages en akkrediteret tæthedsprøvning før ibrugtagning, samt at der mindst hvert 10. år skal foretages en ny tæthedsprøvning.

Klager har til støtte herfor anført, at den ansøgte gylleledning opfylder kravene i Landbrugets Byggeblad om rør og pumpeledninger, og at den dimensioneres og udføres i overensstemmelse med den seneste udgave af Dansk Standard 430, lægning af fleksible ledninger af plast i jord (DS 430).[6]

Klager har desuden anført, at DS 430 er en norm, der indeholder en række bestemmelser, der tilsigter opnåelse af en forsvarlig anvendelse af fleksible rør af plast i jord. Ifølge klager må normen anses for udtømmende at regulere forholdene omkring etablering af en plastledning til overpumpning af gylle imellem to ejendomme.

Klager har endvidere anført, at projektet falder i kategorien ”lempet kontrol” i DS 430, hvorefter der normalt ikke stilles vilkår om tæthedsprøvning. Dette er begrundet i, at der er tale om almindelige lægningsforhold, ledningsanlægget er beliggende over grundvandsspejlet,

ledningsanlægget ligger ved spredt bebyggelse og under vej med ringe trafik, ledningsanlægget anvendes til transportarter, der ikke anses for skadelige, og da det ydre miljø anses for mindre følsomt.

Klager har hertil anført, at Næstved Kommune ikke stiller vilkår om tæthedsprøvning, når kommunen giver tilladelse til plastledninger til overpumpning af spildevand (urensset spildevand fra sanitære installationer).

Klager har endeligt anført, at gylle anvendes som gødning på markerne, og derfor ikke kan anses som skadelig, og der ud fra gældende gødningsnormer kan udbringes ca. 40-45 tons svinegylle pr. hektar. Det er ifølge klager højst utænkeligt, at der kommer væsentlige utætheder i den nedgravede gylleledning, der nedgraves i en dybde på mindst 1 m, dvs. lidt dybere end eventuelle perforerede drænrør, der typisk ligger i en dybde på ca. 0,75 m. Derfor er der ikke risiko for, hvis det mod forventning skulle ske, at der siver mindre mængder gylle ud, at det ledes direkte til dræn. Derudover er der i lokalområdet tykke lerlag, der beskytter grundvandsmagasinerne, og der er 600 m til nærmeste nitratfølsomme indvindingsområde (NFI).

2.5 Næstved Kommunes bemærkninger til klagen

Næstved Kommune har den 2. oktober 2018 sendt bemærkninger til klagen.

Næstved Kommune har anført, at formålet med vilkår 5 om tæthedsprøvning er at sikre, at gylleledningen til stadighed er tæt og kan modstå påvirkningerne fra driften og omgivelserne. Næstved Kommune har i denne forbindelse fremhævet, at gylleledningen er godt 1 km lang, og vil blive udsat for en del påvirkninger fra bl.a. tung kørsel, og at gylleledningen etableres indenfor 15 m til dræn.

Næstved Kommune har desuden anført, at kommunen erfaringsmæssigt ved, at rørledninger ikke kan forventes at forblive tætte over tid, ligesom de ikke er tætte, hvis de ikke etableres omhyggeligt.

Endeligt har Næstved Kommune anført, at kommunen, på baggrund af dette, vurderer, at det er rimeligt, at der foretages regelmæssig kontrol af tætheden, særligt henset til prisen på en tæthedsprøvning.

2.6 Nye oplysninger under sagens behandling

Næstved Kommune har den 24. november 2021 på baggrund af en henvendelse fra Miljø- og Fødevarerklagenævnet oplyst, at der ikke er foretaget en habitatvurdering i forbindelse med tilladelsen til etablering af gylleledningen. Kommunen har efterfølgende udarbejdet den manglende vurdering og har sendt den til nævnet.

Næstved Kommune har ved samme lejlighed oplyst, at gylleledningen er etableret, og at virksomheden har indsendt dokumentation for udført trykprøvning, inden gylleledningen blev taget i brug i henhold til vilkår 5 i den påklagede afgørelse.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over. Det fremgår dog af forarbejderne til bestemmelsen,[7] at nævnet har mulighed for og efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret eller grundlæggende forvaltningsretlige grundsætninger.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle følgende forhold:

1. Vurdering af påvirkning af Natura 2000
2. Vilkår om tæthedsprøvning

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

3.2.1 Indledende bemærkninger

Den påklagede afgørelse er en tilladelse meddelt i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 2.

Tilladelsen er meddelt af Næstved Kommune, som også er tilsynsførende myndighed.

3.2.2 Ad 1) Vurdering af påvirkning på Natura 2000-område

Ifølge habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 1, 1. pkt., skal der forud for, at der træffes afgørelse i medfør af de bestemmelser, der er nævnt i § 7, foretages en vurdering af, om projektet i sig selv eller i forbindelse med andre planer eller projekter, kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt.[8] Det fremgår af § 7, stk. 6, nr. 2, at tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1 og 2, vedrørende nedgravning i jorden, udledning eller oplægning på jorden, eller afledning til undergrunden af stoffer, produkter og materialer, der kan forurene grundvand, jord og undergrund samt nedgravede beholdere med sådanne stoffer, produkter og materialer, er omfattet af § 6.

Hvis myndigheden vurderer, at projektet kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område, jf. habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 2, 1. pkt. Viser konsekvensvurderingen, at projektet vil skade Natura 2000-området, kan der som udgangspunkt ikke meddeles godkendelse til det ansøgte, jf. habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 2, 2. pkt.

Bestemmelsen i habitatbekendtgørelsens § 7 implementerer bl.a. habitatdirektivets[9] artikel 6, stk. 3, der har følgende ordlyd:

”Stk. 3. Alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. På

baggrund af konklusionerne af vurderingen af virkningerne på lokaliteten, og med forbehold af stk. 4, giver de kompetente nationale myndigheder først deres tilslutning til en plan eller et projekt, når de har sikret sig, at den/det ikke skader lokalitetens integritet, og når de - hvis det anses for nødvendigt - har hørt offentligheden.”

EU-domstolen fortolker bestemmelsen sådan, at myndigheden skal foretage en vurdering af, om det kan udelukkes, at projektet i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke den udpegede lokalitets gunstige bevaringsstatus væsentligt (væsentlighedsvurdering). Hvis en sådan påvirkning på baggrund af objektive kriterier ikke kan udelukkes, skal der, såfremt projektet ønskes fremmet, foretages en nærmere vurdering (konsekvensvurdering).[10]

Om den indledende væsentlighedsvurdering har EU-domstolen udtalt, at når en plan eller et projekt, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendig for en lokalitets forvaltning, risikerer at skade bevaringsmålsætningen for lokaliteten, skal planen eller projektet anses for at kunne påvirke denne lokalitet væsentligt. Bedømmelsen af nævnte risiko skal foretages i lyset af den i en sådan plan eller et sådant projekt omhandlede lokalitets særlige kendetegn og miljømæssige vilkår.[11]

Om konsekvensvurderingen har EU-domstolen endvidere udtalt, at denne vurdering skal omfatte alle aspekter af projektet, som kan påvirke bevaringsmålsætningen for den omhandlede lokalitet, og at vurderingen skal ske på baggrund af den bedste videnskabelige viden på området. Der kan kun gives tilladelse, såfremt der er opnået vished for, at aktiviteten ikke har skadelige virkninger for den omhandlede lokalitet, og at det først forholder sig således, når det ud fra et videnskabeligt synspunkt uden rimelig tvivl kan fastslås, at projektet ikke har skadelige virkninger for den omhandlede lokalitets integritet.[12]

Habitatdirektivet indeholder ikke en definition af begrebet ”projekt”. EU-domstolen har dog udtalt, at definitionen af projektbegrebet i VVM-direktivet[13] er relevant med henblik på at klarlægge begrebet plan eller projekt i habitatdirektivets forstand.[14]

Videre har EU-domstolen om formuleringen ”i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter” udtalt, at dette er udtryk for, at myndigheden ved vurderingerne skal tage hensyn til den kumulative virkning, der følger af kombinationen af den plan eller det projekt, der ligger til vurdering med andre planer og projekter under hensyn til bevaringsmålsætningen for den pågældende lokalitet. Dette indebærer en forpligtelse til at inddrage alle aspekter af en plan eller et projekt som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter vil kunne påvirke den nævnte målsætning.[15]

I Europa-Kommissionens vejledning om habitatdirektivets artikel 6,[16] er det i afsnit 3.5.3 nærmere anført, at artikel 6, stk. 3, med henvisningen til andre planer og projekter søger at inddrage det aspekt i vurderingen, at en række hver for sig beskedne påvirkninger samlet kan resultere i en væsentlig påvirkning. Desuden anføres, at ”det er vigtigt at bemærke, at det underliggende formål med denne bestemmelse om kombination er at tage højde for de kumulative virkninger, og at disse ofte kun finder sted over en vis tidsperiode. I denne sammenhæng kan planer eller projekter, som er fuldført, godkendt, men endnu ikke fuldført, eller som er foreslået, tages i betragtning [...]”.

Domstolen har endvidere udtalt, at habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, kræver af de nationale myndigheder, at de i forbindelse med undersøgelsen af den kumulative virkning tager hensyn til alle de projekter, der i forbindelse med et projekt, hvortil der søges om tilladelse, vil kunne have en væsentlig virkning med hensyn til de målsætninger, som direktivet forfølger, selv om disse projekter er af ældre dato end datoen for direktivets gennemførelse.[17]

Vurderingen skal foretages både for planer og projekter beliggende indenfor og udenfor udpegede Natura 2000-områder. Myndighederne skal ved deres vurdering af udpegningsgrundlaget således også foretage en vurdering af, om projektet kan skade ind i et udpeget område, selv om projektet måtte ligge uden for området.[18]

Det fremgår af habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 4, at vurderinger efter bekendtgørelsens § 6 stk. 1-3 skal fremgå af afgørelsen.

Det er ikke muligt at udskyde stillingtagen til, om et projekt kan påvirke et Natura 2000-områdes udpegningsgrundlag i henhold til habitatbekendtgørelsens §§ 6-9.[19]

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Næstved Kommunes afgørelse af 4. maj 2018, ikke er i overensstemmelse med reglerne i habitatbekendtgørelsen. Nævnet har lagt vægt på, at afgørelsen om tilladelse til etablering og drift af gylleledning er truffet med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 2, som er omfattet af habitatbekendtgørelsens § 6, men at kommunen ikke har foretaget en vurdering efter habitatbekendtgørelsens § 6, stk. 1 og 2, inden afgørelsen blev meddelt.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på den baggrund, at afgørelsen af 4. maj 2018, lider af en væsentlig retlig mangel.

Næstved Kommune skal ved den fornyede behandling af sagen foretage en vurdering af projektets virkning på Natura 2000. Vurderingen skal inddrage virkningerne fra andre planer og projekter, og vurderingen skal fremgå af afgørelsen.

3.2.3 *Vilkår om tæthedsprøvning*

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 1, at stoffer, produkter og materialer, der kan forurene grundvand, jord og undergrund ikke uden tilladelse må 1) nedgraves i jorden, 2) udledes eller oplægges på jorden eller 3) afledes til undergrunden. Det følger videre af stk. 2, at beholdere med de stoffer, produkter og materialer, der er nævnt i stk. 1 heller ikke uden tilladelse må være nedgravet i jorden.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker indledningsvist til det af klager anførte om DS 430, at det fremgår af standarden, at den er vejledende i forhold til lægning af en ledning med transport af gylle, og at den indeholder en række bestemmelser, der tilsigter opnåelse af en forsvarlig anvendelse af fleksible rør af plast i jord. DS 430 er dog ikke en retsakt, som binder myndighederne i deres vurderinger og afvejninger.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at vilkåret om tæthedsprøvning ligger inden for de hensyn som kan varetages med miljøbeskyttelseslovens § 19 til forebyggelse af forurening af jord og grundvand.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har ikke fundet anledning til at tilsidesætte Næstved Kommunes vurdering af, at det i den konkrete sag er nødvendigt og proportionalt at stille vilkår om tæthedsprøvninger ved ibrugtagning og herefter mindst hvert 10. år. Nævnet har lagt vægt på, at Næstved Kommune har foretaget en konkret vurdering af risikoen for forurening af det omgivende miljø, og at kommunen har inddraget denne vurdering i afvejningen af hensynet til omgivelserne over for omkostningerne ved tæthedsprøvninger.

Der foreligger ikke oplysninger i sagen, der giver Miljø- og Fødevarerklagenævnet anledning til at antage, at Næstved Kommunes fastsættelse af vilkåret er i strid med lighedsgrundsætningen om, at sammenlignelige sager som udgangspunkt skal behandles lige, idet nævnet bemærker, at der skal foretages en konkret vurdering i hver enkelt sag af det konkrete projekt og den konkrete placering.

3.3 Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet ophæver Næstved Kommunes afgørelse af 4. maj 2018 om tilladelse til etablering og drift af trykrørledning til pumpning af gylle fra fortank ved svinestalden på [A1] [(F1)] til fortanken i gyllebeholder på [A2] [(F2)], 4160 Herlufmagle, med virkning fra ét år fra nævnets afgørelse, og hjemviser sagen til fornyet behandling i førsteinstansen.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1218 af 25. november 2019 om miljøbeskyttelse.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevarerklagenævnet mv.

[4] DS 430:1986 (rettet 2012-udgave) /Ret. 1:2015 - Dansk Ingeniørforenings norm for lægning af fleksible ledninger af plast i jord.

[5] Videncentret for Landbrug: Landbrugets Byggeblad nr. 103.05-04.

[6] DS 430:1986 (rettet 2012-udgave) /Ret. 1:2015 - Dansk Ingeniørforenings norm for lægning af fleksible ledninger af plast i jord.

[7] Jf. bemærkningerne til § 11 i forslag L44 til Lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet (FT 2016-17).

[8] Bekendtgørelse nr. 2091 af 12. december 2021 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

[9] Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

[10] Sag C-127/02 af 7. september 2004, Waddenzee, præmis 45.

[11] Waddenzee-dommen, præmis 49.

[12] Waddenzee-dommen, præmis 61.

[13] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16. april 2014.

[14] Waddenzee-dommen, præmis 24-26.

[15] Waddenzee-dommen, præmis 52-54.

[16] Europa Kommissionen, Forvaltning af Natura 2000-lokaliteter, Bestemmelserne i artikel 6 i habitatdirektivet 92/43/EØF, 2018.

[17] Sag C-142/16, Moorburg, præmis 58-62.

[18] Sag C-98/03, Kommissionen mod Tyskland, præmis 50 og 51 samt Moorburg-dommen, præmis 29.

[19] Miljøstyrelsens habitatvejledning til bekendtgørelse nr. 1595 af 6. december 2018 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

Sag:

18/07731

Dato:

21. december 2021.

Emner:

Miljøbeskyttelsesl...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)